

FOKUS

ORGAN FOR MILITÆRT KRISTENT FELLESSKAP

OVERLEVDE UBÅTKATASTROFE

HILSEN FRA PRESIDENTEN

ARNVID BRAGE LØVBUKTEN

ER DAGEN DIN MØRK ELLER LYS? DE FLESTE I DENNE VERDEN OPPLEVER NOK DAGENE SOM MØRKE, TOMME OG VANSKELIGE. OG GUD FÅR OFTE SKYLDA, FOR HAN HAR JO ALL MAKT. HVA ER DEN EGENTLIGE GRUNNEN TIL DETTE, HVA ER DET SOM SKJER?

Bibelen gir et klart svar. De fleste, de som går på den «brede vei», lar seg lede av denne verdens hersker uten at de vet om det. Han har veldig mange navn (Djevelen, Satan, anklageren, mørkets fyrste, den gamle slange, tyven osv) og forleder mennesker til å tro at det beste for dem er at de følger sine lyster og gjør som de føler for. Han kaller det frihet, en frihet som er basert på løgn. Han bruker en usynlig hær som Paulus kaller verdens herskere i dette mørke for å villed oss.

Midt i dette verdens mørke har Gud plassert et lys: Jesus. Julen skal minne oss om at den som tror på Ham har gått over fra mørket til lys, fra død til liv. Djevelen trodde at han hadde vunnet da han fikk Jesus korsfestet, men ble overrasket da Jesus sto opp igjen og beseiret både han og dødsriket.

Alle som nå tror på Jesus og følger Ham er selv lys og har gått over fra å være åndelig død til å bli åndelig levende sammen med Gud i himmelen. Der skal de leve sammen til evig tid – selv om dagens kropp må dø (vi får nye kropp i himmelen).

Jeg var i Oslo Spektrum sammen med 7000 andre en gang. Lysene ble slukket, det var stummende mørkt noen sekunder. Så ble det tent en liten fyrstikk på scenen. Alle 7000 kunne se den lille flammen. Slik er det med en som følger Jesus. Vi er et lys i mørke så lenge vi lever på jorden. «Det er ikke lenger jeg som lever, men Jesus lever i meg» sier Paulus. Vi kan demonstrere hva som er ekte kjærlighet, glede, fred, overbærenhet, mildhet, godhet, trofasthet, tålmodighet og selvbeherskelse – alt dette som ligger i Guds natur og som er så vanskelig å leve etter for de

som ikke kjenner verken Gud eller Jesus.

Også i Forsvaret er det et stort behov for lysbærere. Vi er forvaltere av Stans største maktapparat og brukes i kriger og konflikter ute i verden. Også her handler det ofte om død og liv, og vi kommer nærmere inn på den fysiske død enn mange i vårt land. Det gir anledninger for oss som tror på Jesus til å peke på Ham som sa at Han er veien, sannheten og livet. For meg har Han vært min trofaste venn i snart 50 år. Han er alltid ved min side, både i tunge og lette stunder, Han gir overnaturlig visdom og innsikt i mange tilfeller, Han gir meg kraft til å stå imot mørkets krefter i denne verden, og Han sørger for at min ånd, sjel og kropp har det bra så lenge jeg lever med Ham. Anbefales!!

MKF-GUDSTJENESTE I FROGNER KIRKE 15. DESEMBER

Frogner menighet lar også i år MKF delta i gudstjenesten 3.søndag i advent kl 1100. Alle MKF medlemmer og venner er hjertelig velkommen – gjerne i uniform. Feltprost Alf Petter Hagesæther taler. Kirkekaffe etter gudstjenesten!

HAR DU OGSÅ EN SLIK I VINDUET?

TEKST: INGVILL EGELI

DEN BRINGER JULESTEMNING I NORSKE HJEM.
MEN IKKE ALLE TENKER OVER HVA DEN SYVARMEDE
LYSESTAKEN SYMBOLISERER.

Faktisk er staken vi har i vinduet til jul her i Norge, det eldste og mest brukte symbolet innenfor jødedommen.

Jødene kaller den menorah (som betyr lysestake). Men de tenner den ikke, for de venter på at det nye tempelet skal komme, det tredje tempel som Messias skal bygge. Først da skal lysestaken tennes.

- Frem til rundt 400 e.Kr kunne jødene tenne den syvarmede lysestaken. Det tok en viss tid før den tolkningen ble gjeldende at lysestaken ikke skal tennes før tempelet bygges på nytt når Messias kommer, sier Torleif Elgvin, som er førsteamanuensis i bibelfag på Høgskolen i Staffelsgate.

Messianske jøder og kristne tenner alle

de sju lysene som et flammende vitnesbyrd om at Han er kommet. Lysestakene tennes i mange menigheter som et tegn på Jesus nærvær.

- *Opplever jødene det provoserende at vi tenner syv lys for å markere at Jesus er kommet?*

- Nei, de liker bedre at vi er oppriktige i det vi tror på enn at vi er navnekristne, sier Torleif Elgvin.

Hellig tall

Den syvarmede lysestaken laget av rent gull ble oppbevart i tabernaklet og i det første og det andre tempelet. Det var Herren selv som ba Moses lage lysestaken til tempelet (2 Mosebok 25: 32-40). Etter ødeleggelsen av tempelet har den syvarmede lysestaken vært et

viktig symbol på den jødiske troen.

Syv er et hellig tall, og de syv armene i lysestaken står for ukedagene, ifølge boken Jødernes tro og kultur (N. W. Damm & Sønn).

Hanukka

Under hanukka som jødene feirer nesten parallelt med den kristne julefeiringen, brukes en åttearmet lysestake som kalles hanukkia. Den har en ekstra holder for lyset som brukes til å tenne alle de åtte andre lysene med.

Den åtte dager lange høytiden markerer Judas Makkabeus' seier over seleukidene, da hanukkaunderet skjedde: De åtte lysene i tempelet brant i åtte dager, selv om det bare var olje nok til en dag.

SJU MIRAKLER

SOM REDDET EN ATEIST FRA UBÅT-HAVARIET

TEKST: EGIL RØNNINGSTAD

SALME 107: NOEN FØR UT PÅ HAVET MED SKIP,
DREV HANDEL PÅ DE VELDIGE VANN. DE SÅ HVA HERREN GJORDE,
HANS UNDERGJERNINGER UTE PÅ DYPET.

Fra 1984 til 1989 gjorde kvartermester Viktor Sljusarenko tjeneste på ubåten Komsomoletsk. Den var et unikt eksperimentelt fartøy bygd i Severodvinsk. Hele skroget var i titan, den gjorde 30 knop under vann og var 120 meter lang. Båten gjennomførte en gang et rekord-dykk ned til mer enn 1000 meters dybde. Fartøyet var atomdrevet og hadde atomvåpen om bord. De som kjente den hemmelige atomubåten var svært stolte av det. Vi andre har fått vite om Komsomoletsk på grunn av det tragiske havariet i 1989. Om bord på båten var kvartermester Viktor Sljusarenko som den gang var en brennende ateist, men som senere fikk møte Jesus og har vært aktiv i kristent offisersarbeid i Ukraina.

Brann i ubåten

Foranledningen til havariet var en brann som oppsto langt akter i ubåten. I dokumentarfilmen "Å holde seg i live" hevdes det at fartøysjef Vanin først ikke forsto omfanget av katastrofen, og at mannskapet hadde overdreven tro på sikkerheten om bord på denne eksperimentelle superubåten.

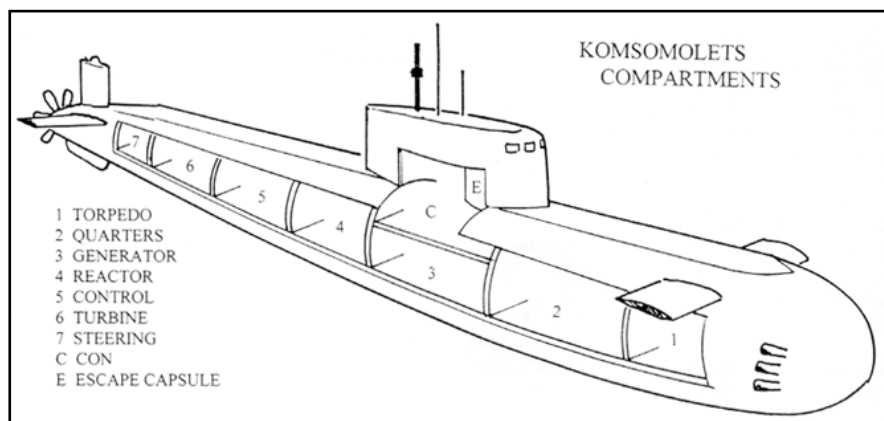
Ubåten besto av mange seksjoner som kunne "hermetiseres" for å stoppe både brann og vanninntrengning. Men brannen kom ut av kontroll mens mannskapet var i seksjonene, og hadde snart spredd seg til sjettede seksjon. Viktor Sljusarenko forteller at i femte seksjon sprang et rør med olje lekk og tok fyr mens åtte mennesker befant seg der. Det var småbranner mange steder, mens seksjon seks og sju fortsatte å brenne. Mannskapet klarte å navigere båten til overflaten, og nødsignal ble sendt ut. Men fartøysjef Vanin trodde fortsatt at brannen var under kontroll og ville bli slukket. All kommunikasjon gikk på det krypterte russiske sambandet, og problemer med antennene gjorde at signalene var vanskelige å dekode. Fartøyet befant seg 100 sjømil sørvest av Bjørnøya, og ble etter hvert observert av et norsk Orionfly. Norske styrker henvendte seg visstnok til russisk forsvarsledelse som fortsatt var Sovjetunionen, med tilbud om hjelp, men dette ble avslått. Fortsatt var den kalde krigen svært kald, og verdifulle minutter og timer gikk tapt.

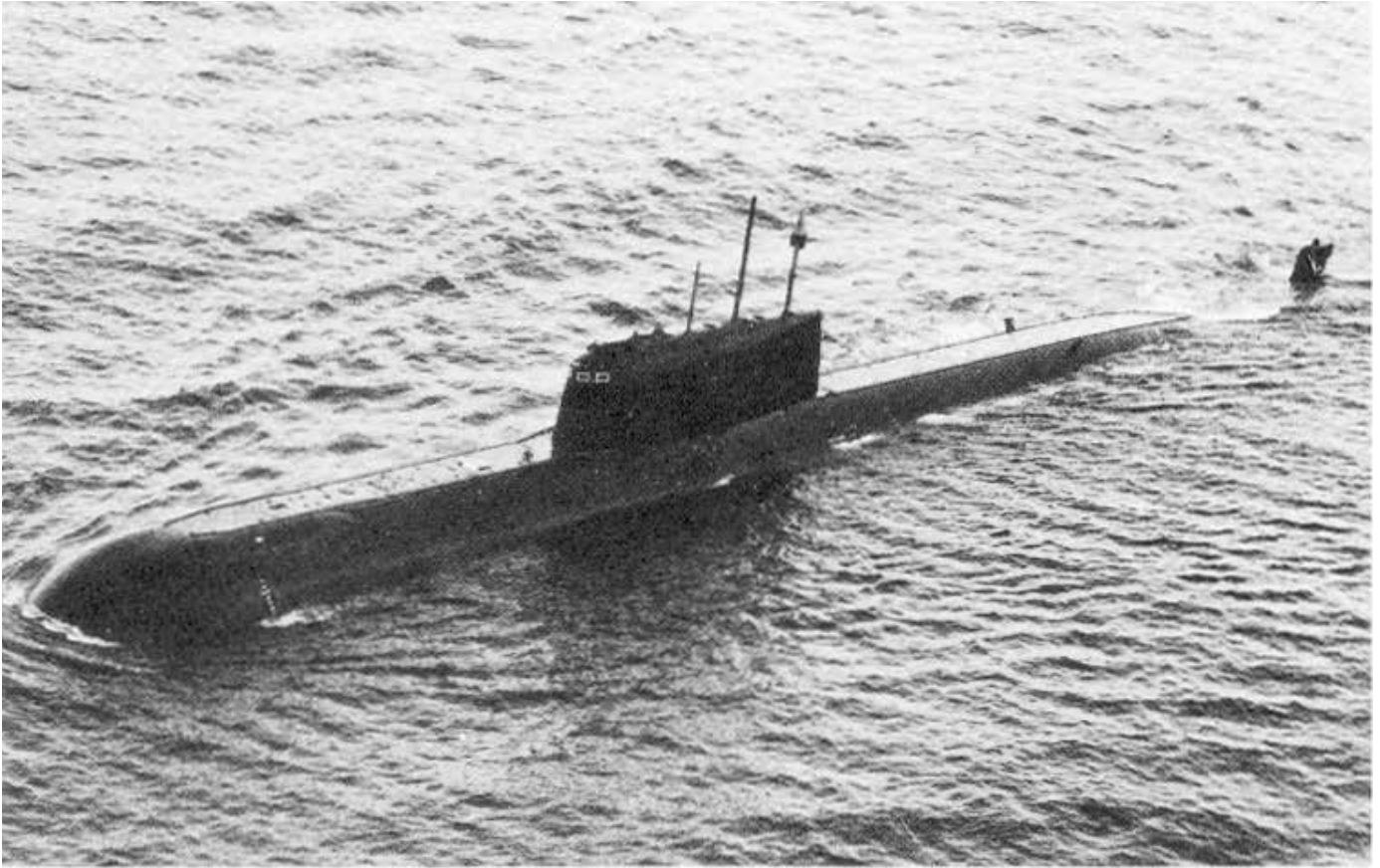
Sljusarenko forteller

- Vårt mannskap reiste ut på sitt første oppdrag med Komsomoletsk den 28. februar 1989. I løpet av mars hadde vi sporet opp og jaget syv antatt fiendtlige atomubåter. Så kom sjuende april. Jeg var ferdig med min nattevakt, hadde fått meg litt frokost før jeg la meg for å sove. Omkring klokka 11 gikk alarmen - det var brann i seksjon sju, nesten bakerst i båten. Vi begynte å gå opp mot overflaten. I brannområdet steg temperaturen opp mot fire tusen grader. Også det som egentlig ikke brenner begynte å brenne. Og om bord var 22 konvensjonelle torpedoer og to atomrakett-torpedoer.

- Vi var ti-femten mann som ble beordret til å bekjempe brannen, mens de andre gikk ut på skroget. Jeg var en av de som skulle slukke brannen. Hva som da var situasjonen i sjettede og sjuende seksjon var det ingen som visste. Vi var tre mann som prøvde å ta oss inn i disse seksjonene, men takk og

SEKSJONER: Komsomoletsk hadde mange seksjoner som skulle kunne hermetiseres for å stoppe brann eller vann.

VERDENS BESTE: Komsomoletsk hadde gjort verdens dypeste ubåt-dykk, og hadde skrog av titan.

lov så var ikke det mulig. Hadde vi fått opp lukene, hadde vi dødd av gassene på innsiden. Innsatsen for å slukke brannen var ikke stor, vi ventet på at oksygenet skulle ta slutt i brannområdet slik at ilden ville slukne av seg selv.

Ned i dypet

Men plutselig begynte ubåten å helle. Vinkelen gikk fra tre til fire til fem grader, og fortsatte å stige. Det var slutten. Fartøyssjefen forsto at båten ville synke, og befalte alle å forlate skipet. Den ordren hørte ikke Sljusarenko. Høytaleranlegget fungerte ikke, og Sljusarenko hadde gått til køya si for å pakke sakene da båten begynte å helle.

- Da båten begynte å helle forsto jeg at døden sto rett ved siden av meg. Samtidig ble det begynnelsen på en rekke uventede og mirakuløse hendelser. Hvis jeg den gang hadde lest i Bibelen, hadde jeg antagelig gjort som det står i Matteus 24,17: "Den som er på taket, må ikke gå ned for å ta med seg noe i huset." Men jeg begynte å lete etter redningsvesten min. Jeg fant en annen sin vest og løp mot utgangen, da kommandør Vanin dukket opp. "Er du alene?" Jeg mente at jeg var det,

men akkurat da hørte vi at noen ropte. Fartøyssjefen ga meg ordre om å gi beskjed om at vi skulle evakuere båten. Jeg løper til min kollega, og da oppdager jeg en åtte meter høy vannsøyle. Vannet sto inn fra den åpne luken ut. Jeg prøvde å klatre opp, men vannspruten gjorde det umulig. I hodet tenkte jeg - for en dum måte å dø på. Kona mi blir enke. Jeg forsto at dette er slutten.

Miraklene

Men så, som et mirakel roterer båten, slik at vannet sluttet å fosse inn. Båten var da fullstendig under vann, og jeg forsto at eneste håpet nå var redningskapselen som ubåten hadde. Vi var seks mann i live inne i ubåten som sank, men veien til kapselen var stengt av en luke. Da inntraff det andre mirakelet: ubåten rettet seg opp i horisontal posisjon. Det var alt som trengtes for at luka som stengte veien for meg, åpnet seg av sin egen tyngde. Vi var fire som fikk trengt oss inn i redningskapselen, og det var alle vi visste om. Vi hadde så vidt klart å stenge luken etter oss, da vi hørte banking fra båten vi prøvde å forlate. Fartøyssjefen beordret at vi skulle åpne luka igjen, men da

kom det en rekke med nye eksplosjoner. Trykket i ubåten økte så luka ble umulig å åpne, og bankingen stoppet. Orlogskaptein Ispenkov var død. Hadde vi rukket å åpne luka, ville vi alle ha omkommet sammen med han. Metall som deformeres, smell og eksplosjoner fra ubåten, alt løp sammen til en uhyggelig dur. Men vi sto foran neste kritiske oppgave - å frigjøre redningskapselen fra den synkende ubåten. Vi var allerede på om kring tusen meters dyp. "Hvis vi ikke får koblet oss løs nå, blir vi knust." Ordene fra fartøyssjefen lød som en dødsdom. Men akkurat da inntraff det tredje mirakelet. En ny, enorm eksplosjon rev redningskapselen løs fra ubåten. Kapselen ble øyeblikkelig fylt av en tykk røyk som like raskt forsvant. Jeg spurte i etterkant havariinspektørene, men ingen kunne forklare denne røyken. Men i Bibelen finner vi hendelser der Guds nærvær fortøner seg på en lignende måte. Og det som skjedde videre har gjort meg overbevist om at det var det vi opplevde.

Redningskapselen

I dødsens stillhet steg vi raskt oppover. Da opplevde jeg det fjerde mirakelet. Vi hørte alle en stemme som sa: "Alle

må koble seg til pusteapparatet.” Etter at jeg var berget og kommet på land, har jeg tenkt gjennom den hendelsen hundrevis av ganger. Men jeg som da ikke var noen troende, fant ingen forklaring på hendelsen. Gjennom kommisjonens arbeid ble det klart at ingen av menneskene i kapselen kunne gitt ordren. Men mange år senere, etter å ha blitt en troende, kan jeg si med overbevisning at vi hørte Guds stemme.

Oppstigningen

I kapselen var det fem atmosfærers trykk og mye avgasser etter brannene i ubåten. Det femte mirakelet var at med fem mann i redningskapselen, var det også fem pusteapparater. De skulle egentlig ikke vært i redningskapselen, men var blitt lagt der av skipslegen da han prøvde å berge livet til noen av mannskapet som var blitt forgiftet av røykgasser tidligere. Alle i kapselen hørte stemmen som sa vi skulle ta på pusteapparatene, antagelig med unntak av en av oss som var hardt skadet. Men vi var bare to som tok de på. Og jeg hadde det så travelt at jeg tok det på feil. Selv etter åtte år med stadige øvelser! Men den feilen berget livet mitt. Jeg fikk på meg masken, men fikk ikke festet apparatet til halsen. Da jeg så rundt meg, så jeg at de andre mistet bevisstheten. Etter noen sekunder var vi ved overflaten. Jeg forsto ingenting av det som skjedde, men bildene har brent seg fast i minnet. Det var et smell da trykket fra inne i kapselen rev i stykker festene på luken. På dypet hadde det utvendige trykket holdt luken på plass, men nå sprengete lufta seg ut, og kastet ut sidemannen min. Han fløy omkring 20 meter gjennom lufta og døde av slaget da han traff vannet, sammen med skadene fra overtrykket i lungene.

Jeg ble berget av at jeg hadde apparatet i hendene og ikke på meg. Trykket rev også meg mot åpningen, men jeg rakk å holde meg fast. Da jeg etter litt kom til meg selv, merket jeg det sjette mirakelet: Apparatet mitt var borte. Jeg hadde bare pustemasken over ansiktet, med en avrevet slange. Selve apparatet fløt på vannet. Hadde jeg festet det til halsen som det skulle, ville det nok revet med seg hodet mitt.

Alene i havet

Jeg var alene i det enorme, kalde havet. Det var to grader i vannet, og bølger opp til to meters høyde. Det var ingenting å se rundt meg. Det gikk en halv time før jeg fikk øye på et skip som så ut til å kjøre rett mot meg. Jeg ble glad over at de kom for å plukke meg opp. Egentlig var saken litt annerledes. Skipet kom for å berge de andre, som lå i vannet en tre hundre meter bak meg. På grunn av bølgene hadde de ennå ikke oppdaget meg. Det sjuende mirakelet var at jeg lå akkurat på kursen til skipet som kom til unnsetning. Om lag hundre meter fra meg satte redningsskipet ut to lettbåter. En for å redde de andre som lå i vannet og klamret seg til en livbåt, og en kom mot meg fordi de hadde sett det oransje pusteapparatet til kameraten min som allerede var død. Og bare da de kom helt nært, oppdaget de meg og fikk meg opp i båten. Da de trakk meg opp av vannet hadde jeg brukt mine siste krefter. Smerten i ryggen var forferdelig, og jeg kunne ikke bevege føttene.

Sljusarenko var en av tretti mann som ble tatt opp av sjøen i live. Tre døde

etterpå om bord i skipet som berget de. Mens Sljusarenko hadde fulgt ubåten ned og kommet opp igjen i redningskapselen, hadde de andre ligget i havet og holdt seg fast i en livbåt som var blitt sluppet fra et sovjetisk fly. Den lå opp ned og var umulig å snu. Noen holdt seg fast i lina med tennene fordi kulden gjorde at hendene ikke lystret lengre. Sljusarenko har fundert på det faktum at over halvparten av offiserene overlevde, men av matrosene overlevde bare tre.

- Alle hadde de samme prøvelsene under de samme forhold. Jeg tror at mer enn fysisk styrke, mer enn trening og erfaring, var det håpet som holdt de i live. De som trodde de ble berget, forløste den siste rest av krefter som de trengte for å holde ut. Men den sanne troen, den som holder seg urokkelig til Gud, den som i dag gir meg styrke til å leve, skulle det ennå gå sju år før jeg fikk del i...

Kilder: Dokumentarfilmen K-278: Остаться в живых / K-278: To Stay Alive...

Viktor Sljusarenko sitt vitnesbyrd

ISKALDE MINUTTER: Mange av de overlevende klamret seg til en redningsflåte mens de ventet på å bli berget.

FELTPRESTEN

- EN RESSURS FOR SOLDATEN, MEDARBEIDEREN OG SJEFEN

DA OBLT NILS TERJE LUNDE VAR FELTPREST I AFGHANISTAN VAR DET UKENTLIGE GUDSTJENESTER.

MANGE SOM DELTOK VAR IKKE AKTIVE I NOEN KIRKE ELLER MENIGHET HJEMME.

FELTPRESTENS OPPGAVER ER ALLSIDIG FRA GUDSTJENESTER, SJELESORG, UNDERVISNING OG RÅDGIVNING.

PREST I FELTEN

Lunde inkluderte de som ønsket det i praktiske gjøremål som tekstlesning, forbønnen, ringe med klokkene og steke vafler. Det ble etablert en menighet hvor mange følte eierskap og Nils Terje Lunde fikk være prest for avdelingen.

Det er ikke bare ved operasjoner i utlandet forsvaret må forholde seg til andre kulturer. Forsvaret har tjenestegjørende personell fra forskjellige religioner. Det er ofte feltpresten som gir råd ved tilrettelegging av eksempelvis bønnenrom og alternativt kosthold.

veteraner som er i Forsvaret og for veteraner som ikke lenger tjenestegjør i Forsvaret. Det samme gjelder feltprest ved Forsvarets veteransenter Bæreia. I 2013 er det blitt opprettet en fast feltpreststilling der.

Feltpresten er samtalepartner i eksistensielle spørsmål, som hva som er meningen med livet. En samtale kan inkludere spørsmål om tro, men dette er absolutt ikke alltid tilfellet. Om det gjennom samtaler kommer frem at det er behov for terapeutisk/psykologisk behandling, skal det henvises videre for faglig oppfølging i de rette instanser.

Feltprestkorpset ønsker å være profesjonelle og kunne tilby en god faglig tjeneste. Flere har gjennomført pastoralteknisk etterutdanning med fokus på sjelesorg. Feltprestkorpset er nå et godkjent kurssted i pastoralklinisk utdanning på linje med Haraldsplass og Lovisenberg diakonale høyskoler og Modum Bad.

Feltprestkorpset samarbeider også med det amerikanske militærhospitalet i Tyskland. Det er i dag selvsagt at feltpresten er med ved deployering av militære enheter av en viss størrelse.

RÅDGIVEREN

Feltprestens utdanning og erfaring gir gode forutsetninger til å sette seg

SJELESORG

Feltprestens samtaler var tidligere i stor grad knyttet til vernepliktige i førstegangstjenesten. Nå er det blitt større fokus på stadig tjenestegjørende befal og sivilt personell i Forsvaret.

I forbindelse med internasjonale operasjoner er det før utreise samtaler om frykten for hva soldaten kan komme til å møte. I felten kan mange oppleve pressede situasjoner og ønske samtale. Etter operasjoner følger feltpresten opp de stadig tjenestegjørende som ønsker det.

Veteraner som ikke lenger tjenestegjør i forsvaret ivaretas av det sivile hjelpeapparatet. Det er imidlertid en feltprest på Akershus festning dedikert for samtaler med veteraner, både for

ET MULTIKULTURELT FORSVAR

I feltprestkorpsets stab er det en rådgiver som har ansvaret for å veilede avdelinger opp mot andre religioner slik at disse blir tilstrekkelig imøtekommet.

inn i andre religioner og forstå disse. Ledelsen og soldaten må ha tilstrekkelig kunnskap til å være profesjonell og opptre korrekt mot kulturer de skal møte. Dette letter løsning av oppdraget, men det kan også forebygge at farlige situasjoner oppstår på grunn av misforståelser.

Feltprestens holdning er at alle skal møtes med respekt, uansett kultur. Menneskeverdet skal alltid ivaretas på en god måte. Militær makt er virkemiddel for å nå samfunnsmessige og politiske mål. Ved god etikk og gode holdninger legges grunnlag for å skape en god fred.

OVERORDNET OPPDRAG

Feltprestkorpset er gitt et oppdrag fra forsvarrets ledelse, men det er også et overordnet oppdrag fra Gud selv; De skal forkynne evangeliet.

Det er viktig for feltpresten å ikke bare bære korset på uniformen, men at dette korset også skinner i hjertet. Feltprestkorpsets stab har ukentlige gudstjenester på Akershus for å styrke

hverandre og holde fokus. Her deler de Guds ord, synger salmer og deler nattverd.

FELTPRESTEN - EN TILRETTELEGGER

Lunde har selv opplevd det positive å være del av et militært kristent fellesskap ved avdeling. Også feltpresten kan ha stor nytte og glede av å få være del av et uformelt fellesskap av kristne. Det er alltid godt å være der Guds ord og bønn deles blant kristne og de som ennå ikke kjenner evangeliet om Jesus Kristus.

Militært Kristent Fellesskap kan ha en viktig rolle i forhold til å reise opp myndige og bevisste kristne i forsvaret.

Når feltprestkorpset skal tilrettelegge for religionsutøvelse, understreker Lunde at dette også gjelder for kristne som ønsker samlinger i tillegg til feltgudstjenester og kirkeparader.

FAKTA

Feltprestkorpset har fire fokusområder:

1. Geistlig tjeneste (gudstjenester, andakter og kirkelige handlinger)
2. Tilretteleggelse for tros- og livssynsutøvelse i Forsvaret
3. Undervisning og rådgivning i etikk i Forsvaret
4. Sjelesorg og ivaretagelse av Forsvarets personell og veteraner

MILITÆRT KRISTENT FELLESSKAP TAKKER...

Tormod Berger for hans mangeårige tjeneste som redaktør av bladet FO-KUS.

Ved overlapping med ny redaktør er det tydelig at Tormod har hatt et betydelig kontaktnett for å sikre bredde i artiklene gjennom svært mange år. Som redaktør har han hatt en god innsikt i det som har foregått både i

MKF nasjonalt og i våre internasjonale nettverk. Tormod har vært en ivrig skribent og levert mange gode saker selv til bladet.

Se også hilsen fra daglig leder som har samarbeidet nært med Tormod i mange år.

STYRELEDER

KNUT ARE SEIERSTAD

Kjære leser,

Du holder nå et nytt Fokus i hendene – i dobbel forstand! Fokus har fått ny profil – både grafisk og innholdsmessig! Fokus har en viktig rolle i vårt fellesskap. Det er vårt ansikt utad. I tillegg er bladet et bindeledd til medlemmer og støttemedlemmer. Samtidig må vi ta inn over oss at vi lever i en tid med store endringer i medie-landskapet. Elektroniske medier tar over formidlingen av informasjon og nyheter – i MKF vil mer av dette stoffet etter hvert finnes på www.mkf.no og i MKF gruppen på Facebook.

Men skriftlige publikasjoner som Fokus har fortsatt en viktig rolle i formidling av bakgrunn, refleksjon og tidsuavhengig stoff. Trykte medier er spesielt egnet når man skal gå litt mer i dybden. Dette passer godt med MKFs ønske om å bli tydeligere på hva vi tror på.

Vi er et fellesskap av personer i Forsvaret som har en tro på Jesus. Denne troen gir våre liv mening og hjelper oss til å utføre tjenesten i Forsvaret etter mål som er høyere enn oss selv. Denne

troen vil vi gjerne dele også med våre kolleger i Forsvaret.

Det nye Fokus vil her bli et viktig hjelpemiddel. Bladet spres til alle avdelinger i Forsvaret, og er å finne i mange pauserom og i messer rundt omkring i hele landet. Vi håper mange gjennom Fokus kan få et nytt eller fornyet forhold til den kristne troen.

Som vi kunne lese i forrige nummer av bladet takket Tormod Berger av som redaktør etter mange års innsats. Vi er svært glade for at Roger Egeli har sagt seg villig til å ta over oppgaven, og har kastet seg på jobben med engasjement og visjoner. Roger er en garvet veteran fra mange års tjeneste i Sjøforsvaret, blant annet som eksplosivrydder (EOD) langs Norskekysten, i Afganistan og i Kosovo. Han har også tjent Forsvaret som FN-observatør i Sudan, og delt sine erfaringer derfra i tidligere utgaver av Fokus. Men hans beste kvalifikasjon er at han vet hvem han tror på!

Ved denne anledning vil jeg også gi vår største anerkjennelse og takk til Tormod Berger, den forrige redaktøren

av bladet. Tormod har vært med i MKF helt siden starten i 1982, og har nedlagt en fantastisk innsats som styremedlem, men først og fremst som redaktør i Fokus i det meste av bladets 35 årige historie. Tormod har alltid hatt en brann for MKF i sitt hjerte, og har med sin ukuelige entusiasme en hoveddel av æren for at Fokus er løftet fra et stensilert hefte til det profesjonelle bladet vi har gledet oss over de senere år. Vi gir en helhjertet takk til Tormod for innsatsen, og ønsker Guds velsignelse over nye utfordringer!

Vi ber også om Guds velsignelse over Roger, som nå overtar stafettpinnen og skal føre bladet videre! Vi gleder oss til å se hva Gud kan bruke MKF og Fokus til i Forsvaret!

Militært Kristent Fellesskap har etablert en gruppe på Facebook. FOKUS kommer bare ut noen få ganger i året. MKF ønsker derfor å bruke Facebook til å kunne kommunisere og dele tidsaktuell informasjon.

Bli gjerne med i vår gruppe og få tilgang på informasjon, nyheter og et nettverk av MKF-medlemmer. Du behøver ikke være medlem i MKF for å melde deg inn i gruppen.

Velkommen med i gruppen :-)

INFORMASJON

Årskonferanse

Årskonferanse på Setermoen 25. – 27. april 2014!

Sett av helgen 25. – 27. april allerede nå! Vi samles denne helgen på Soltun Soldatheim på Setermoen. Vi har nå mange engasjerte MKF medlemmer i indre Troms, og dette blir en mulighet til å samle lokale medlemmer og interesserte sammen med MKFere fra hele landet. Følg med under arrangementer på www.mkf.no – vi legger ut mer om program og administrative detaljer etter hvert som årskonferansen nærmer seg.

Rocky Mountain High Interaction

Hver sommer gjennomfører vår søsterorganisasjon Officers Christian Fellowship i USA et opplevelses- og ledertreningsprogram på konferansen senteret Spring Canyon, utenfor Buena

Vista, Colorado.

Det er flere ukelange program gjennom sommeren, men i tillegg arrangerer den internasjonale militære kristne organisasjonen ACCTS også et eget program kalt Interaction i tilknytning til en av ukene. Dette programmet er spesielt laget for utenlandske unge militære kristne.

RMH og Interaction er spesielt for kadetter, unge offiserer og ledere i kristne fellesskap. Opp gjennom årene har flere fra MKF deltatt i programmet. Deltakere må søke om plass, og vil bli tatt ut av OCF og ACCTS etter anbefaling fra MKF. MKF vil etter søknad kunne gi et bidrag til deltakeravgiften. Vi kan anbefale dette som en fantastisk mulighet til å oppleve utfordringer, møte nye venner og vokse som kristen leder i et spennende opplegg i Colorado!

Mer informasjon på <http://www.rmhbv.org/>

<http://www.rmhbv.org/> og http://www.accts.org/i_rmh.html. Ta kontakt med Sissel Mellgren Mangersnes for mer informasjon og søknad om deltakelse. Tlf 92612226 eller e-post styret5@mkf.no

Camp Hoseid 2014

– sommerens høydepunkt i Drangedal!

Etter flere år med veldig flotte sommerarrangementer i Drangedal første uken i juli, legger MKF også i 2014 opp til en samling der; CAMP HOSEID 2014.

Følg MKF på facebook for endelig bekreftelse av datoene.

Målgruppen for Camp Hoseid 2014 er yngre medlemmer i MKF og deres venner. I tillegg til godt fellesskap og god bibelundervisning er det et godt og variert tilbud om fysiske aktiviteter på dette flotte stedet.

INSPIRASJONSSAMLING 2. NOVEMBER 2013

Styremedlem Knut Arne Aandstad hadde ansvar for dagen med fokus på det å være kristen i Forsvaret. Med god undervisning, god mat, god tid

til samtaler, erfaringer og orienteringer ble dette en meget god samling med uformell og munter stemning.

MKF-president, Arnvid Løvbukten holdt en inspirerende bibeltime om bibelens Daniel ut fra et militært perspektiv. Daniel ga

sitt beste i tjeneste for Kongen uten å kompromisere i sitt forhold til Gud. Arnvid tok for seg både rekrutteringen, krav til kvalifikasjoner og hvilke evner og gaver Daniel og vennene hadde for å kunne være Guds menn i deres spesielle situasjon.

Styremedlem Silje Myrholt delte erfaringer etter ett år i Afghanistan. Det hadde vært godt å ha en tro og muligheten til å legge utfordringer frem for Gud i bønn. Hun hadde hatt glede av minnepinnen fra MKF

for personell i INTOPS. Her finner den reisende variert musikk, andakter og mye annet som kan brukes når den reisende har en ledig stund.

Daglig leder i MKF, Knut Are Seierstad, orienterte om ressursene MKF har for å gjennomføre militære alfabkurs og kurs for de som skal gifte seg. Det ble orientert om lokalt arbeid i Forsvaret ved flere avdelinger. Opplegget UNCOVER brukes av mange i Norge til samtale om Bibelen.

MØTET MED JESUS FORANDRET ALT

TEKST:ROGER EGELI

Marineoffiseren Lars-Kjetil Folgerø er lett omgjengelig og sosial. Det er ofte latter i rommet når han er til stede. Etter Sjøkrigsskolen har han gjort tjeneste på fregatt, mtb, kystvakt, ved skolesenter og i stab. Historiene er mange fra hans militære karriere, men for ti år siden fikk marineoffiserens liv en ny kurs.

Selv om det står Lars-Kjetil på de offisielle papirene, er det Kyrre som brukes i det daglige. Han har igjen ikledd seg marineuniformen og er tilbake på marinebasen Haakonsværn. Hans CV har fått inn en fargeklatt. Etter en lang rekke med navn på maritime skip hvor han har tjenestegjort, kommer et uvanlig karrierevalg; bibelskole.

Mor la grunnlaget

For både den unge og den voksne Kyrre har det alltid vært en mor som har bedt for ham. Ikke bare har hun bedt for ham, men en av hennes venninner har også bedt for ham gjennom livet. De har sikret ham ryggdekning i både gode og mer krevende tider.

Han vokste opp med mor og tanter som sine nærmeste. Han har møtt sin far noen ganger, men ikke vokst opp med

ham. Noen sier mangelen på farsfigur i barne- og ungdomsårene kan bli et sårt punkt, og noe som også kan påvirke forholdet til Gud som far. For Kyrre var det aldri slik. Hans forhold til Gud var uproblematisk, og hans oppvekst hos mor var god.

Klar for eventyr

Da mor sa hun ville sponse hans opphold på den kristne friskolen Sygna i Balestrand i Sogn og Fjordane, var Kyrre klar. Mens mor ønsket å ha Kyrre på en kristen skole, syntes han det var spennende å skulle bo på internat med andre på sin egen alder.

Kyrre brukte bønn både i barndomshjemmet og i oppveksten, men det var aldri noen forventning hos ham til at noe overnaturlig kunne skje som følge av bønnene.

Kjærligheten

Han innrømmer at det hadde blitt litt for mye alkohol den kvelden på byen. Hvordan han hadde klart å sikre seg telefonnummeret hennes var han ikke sikker på, men han var veldig fornøyd med at han hadde klart det.

I ettertid har Inger Marit også lurt på hvorfor hun hadde gitt det fra seg. Som kristen var hun fast bestemt på at hun skulle ha en mann som var helt overgitt til Jesus. Derfor var ikke denne berusede sjarmøren et opplagt valg å gi fra seg nummeret til.

Kyrre har alltid trodd på Gud og bedt jevnlig gjennom livet. Det var derfor

ransakende å måtte si seg enig da hun sa at livet han levde ikke stod i stil med det han sa han trodde på. Hun holdt ham på en armlengdes avstand en stund, men han ble med på gudstjeneste i hennes menighet.

Under en gudstjeneste kunne han merke Guds nærvær. Han hørte Guds tiltale og ville gi sitt liv til Jesus. Han kjente allerede Bibelen og visste at han ville være velkommen, for Johannes evangelium (kap 1 vers 12) inviterer tydelig at «Alle som tok imot Ham, dem gav han rett til å bli Guds barn – de som tror på Hans navn». Noen nærmere undervisning var ikke nødvendig, men han stoppet ikke der.

Kyrre er ikke laget for ventelister og sendrektighet. Ord og handling skal henge tett sammen i livet hans, og det må være ekte. Han hadde lest i Bibelen at de som tok imot Jesus i voksen alder hadde blitt døpt kort tid etter bekjennelsen. Etter samtale med en leder i denne menigheten

ble dåp gjennomført. Da han ble døpt ble det bedt om at han skulle få oppleve å få kraft når Den Hellige Ånd kom over ham.

- Å ta imot Jesus som Herre i livet og gjøre det som var rett for min del, å gå dåpens veg, var som å bli et nytt menneske, sier Kyrre.

- Menigheten inkluderte meg raskt i de ukentlige cellegruppene. I tillegg leide jeg filmer om Jesus og leste Bibelen ivrig.

Etter at Kyrre og Inger Marit hadde holdt sammen et par år, giftet de seg for 9 år siden. De har nå to barn på 6 og 8 år sammen.

Jesus berører mennesker også i dag

Bibelen ble mat for hans ånd. Men jo mer han studerte, jo mer ble nysgjerrigheten og sulten på livet med Jesus tent opp i ham. Markus evangelium kapittel 16 vers 17 om at «disse tegnene skal følge dem som tror» ble en milepæl på hans ferske vandring med Jesus. Det ble ikke nok å lese om dette, han ville oppleve det og leve i dette.

I 2008 ble Kyrre med på teamtur i 2 uker med Randy Clark. Der fikk han se det han hadde lengtet etter. Mennesker ble berørt av Jesus. Jesus var blitt levende realitet for ham. Han fikk se det han hadde lest om i sin Bibel. Han fikk se både tegn og under.

- Jeg kom hjem med en overbevisning. Det var dette jeg var laget for, sier Kyrre

Bibelskole i USA

Tørsten etter å lære mer om Guds ord gjorde at de deltok på kveldssamlinger i regi av en bibelskole. I dette miljøet fikk

han oppleve det hans hjerte lengtet etter å se, at det faktisk kunne skje i Bergen; Mennesker ble bedt for i Jesus navn og mange ble friske, de ble helbredet.

Han ble med en gjeng som skulle delta på en konferanse i en menighet i USA.

- Jeg tenkte det ville være kjekt å oppleve noe annet, men USA og bibelskole var jo ikke noe for min familie, forteller Kyrre.

- Jeg hadde en jobb i Norge å tenke på, og en karriere å ta vare på. Det var jo ikke bare å reise på noe slikt.

Etter å deltatt på konferansen ble hans hjerte forandret. Han fikk en drøm om at familiens neste reisemål var USA og bibelskolen der. Da han søkte og ble tatt opp på skolen regnet han med at de ville bli ett år der, kanskje to. De trivdes fra dag én. Det ble tre gode år hvor de fikk motta god undervisning og delta både i menigheten og på teamturer utenfor USA.

I det tredje året var han usikker på om de skulle fortsette inn i det fjerde året i USA. De trivdes og hadde ikke noe ønske om å reise hjem. Han gikk innfor Gud med dette og ba om at familiens hjerte skulle bli endret om de skulle forlate USA. Det tok bare ti dager før de kjente at det hadde skjedd en forandring, det var tid for å reise hjem.

Hjem til Norge

Overgangen til Norge var stor fra menighet og skole i USA til Norge. Det er forskjell i måten en tenker på, men familien opplever at Gud har tilrettelagt hjemreisen for dem.

Både for Kyrre og Inger Marit har arbeid ordnet seg slik de har ønsket og håpet, og de har funnet et menighetsfellesskap som passer dem godt. Menighet er viktig for dem.

Jesus er med i det daglige nå

Kyrre hadde bestemt seg for at han ønsket å leve i en forventning til at mirakler også kunne skje i Norge. Han tar Gud med i de daglige detaljene. I tillit til Jesus ber han om hjelp når

verktøy er borte. Svaret kan være at han ser bilder av hvor verktøyet er.

Kyrre har under vår samtale ikke fremhevet ett kirkesamfunn som bedre enn noe annet, men har hele tiden pekt på Jesus og Guds ledelse i det daglige. Han mener alle kristne skal kunne se folk bli friske når de ber for dem.

Å bryte grenser er noe han fortsatt må gjøre hele tiden. Han ber Gud om hjelp med frimodigheten. Det er krevende å spørre en totalt fremmed, en kollega eller en venn som er syke om de ønsker forbønn. Belønningen er å se Gud griper inn og helbreder et menneske. Dette gjør ham så glad.

For det er Gud som gjør det, ikke Kyrre i egen kraft. Han kan ikke lenger tvile på at Gud vil løse utfordringene som ligger foran. Han har opplevd at Gud definitivt innfrir.

Kyrre har møtt Jesus og det har forandret livet hans. Tomrommet som han ikke fant noe som kunne fylle, er nå overgitt til Jesus som har erstattet tomheten med sin fred.

Kyrre endret standpunkt fra å tro på det Jesus gjort for ham da han døde på korset, til å overgi sitt liv til en levende frelser, Jesus, som lever i dag.

Det endret livet hans å gå på det Bibelen sier;

For hvis du med din munn bekjenner at Jesus er Herre, og i ditt hjerte tror at Gud har oppreist ham fra de døde, da skal du bli frelst (Bibelen: Romerne kap 10, vers 9)

SECOND IN COMMAND

DUTCH SHEETS AND CHRIS JACKSON

Utgitt av: Destiny Image Publishers, Inc; ISBN 0-7684-2293-0

DET ER STOR ETTERSPOERSEL ETTER DYKTIGE LEDERE.
Å FINNE DYKTIGE LEDERE SOM I TILLEGG HAR EN
GUDFRYKTIG KARAKTER OG FREMRAGENDE KVALITETER
ER EN SJELDENHET, SIER FORFATTERNE
DUTCH SHEETS OG CHRIS JACKSON.

Forfatterne skrev i 2005 boken "Second in Command". Forfatterne har valgt å rette fokus mot rollen som nestkommanderende (NK) i en organisasjon; De mange dyktige lederne som står rett under en toppleder og skal støtte og oppmuntre topplederen.

Forfatterne ønsker å utvikle dyktige ledere til neste generasjon. De vil forebygge at kommende ledere skal gjøre unødige feiltrinn ved å belyse noen utfordringer som en NK vil møte både i næringslivet og i menigheten.

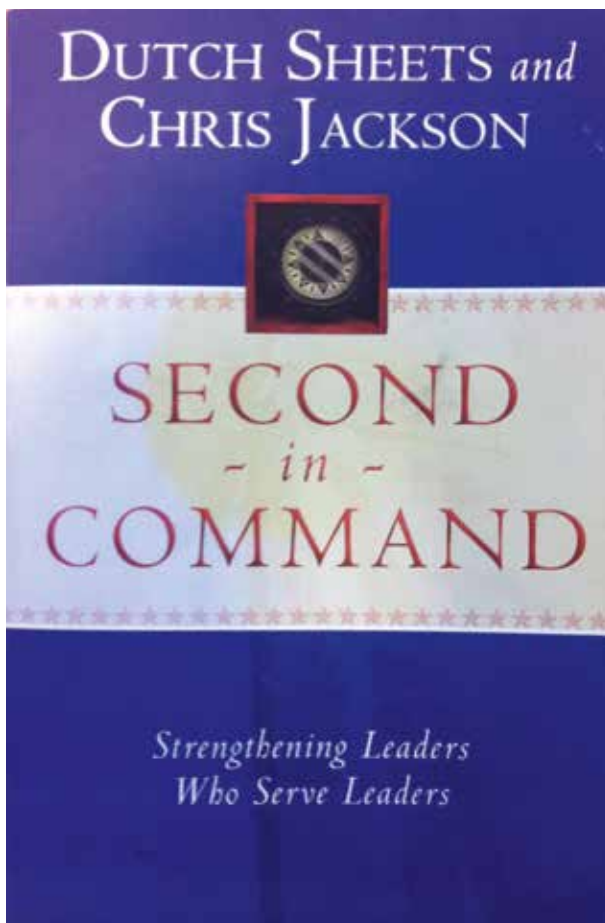
Mange som trer inn i posisjonen som NK vil oppleve konflikt i det å være bemyndiget, men ikke ha det siste ordet. Balansen mellom å ha ansvaret og myndigheten, men samtidig være underlagt en toppleder og hans/hennes visjon kan være utfordrende.

En NK vil kunne oppleve frustrasjon fordi det til tider kan virke som om deres personlige kall og tjeneste er satt på vent mens andre høster all ære for arbeidet.

starte hviskingen i NK sitt øre; «Det burde ha vært du som var topplederen her...»

Boken tar videre for seg problemstillinger i forhold til hva en skal gjøre om en tror en er mer kvalifisert enn sin toppleder, hvordan en NK kan klare å utføre sine oppgaver og samtidig sikre en sunn personlig utvikling.

Hvordan skal NK takle overgang til å selv bli toppsjef – de små detaljene er viktige!

Boken setter fokus på et område ikke mange andre dekker, nemlig forholdet en NK kan ha behov for å avklare opp mot topplederens ektefelle og familie. Hvordan skal NK og topplederens ektefelle navigere godt for å balansere roller og ansvar som ikke alltid er forenlig; organisasjonens mål skal nås, men familien skal ivaretas fullt ut!

NK kan lett bli fristet til illojalitet mot topplederen av andre ledere som vil skape splid i ledelsen. I travle tider vil NK styre skuta og ta beslutninger etter topplederens visjon og mandat. Andre ledere kan bli frustrert over topplederens fravær eller beslutninger og

FAKTA

En nestkommanderende er ofte:

- en meget dyktig leder
- en dyktig kommunikator og formidler
- i beredskap mot illojalitet mot sin leder
- en bærer av topplederens hjerte og visjon
- i tett relasjon til topplederen
- utrustet med en tjenende innstilling

INTERNASJONALT FELLESSKAP

AMCF

Association of Military Christian Fellowships er et internasjonalt fellesskap for nasjonale kristne militære organisasjoner

Torbjörn Boström

(MCF) i mer enn 140 land, og har som motto All One in Christ Jesus. AMCF ledes av en president og 14 regionale visepresiden-ter. AMCFs verdenspresident er general Srilal Weerasooriya fra Sri Lanka. Oblt Torbjörn Boström fra Sverige er visepresident for Nord- og Østeuropa. AMCF har ingen administrasjon og ikke noe budsjett. Den utøvende virksomheten under AMCF ivaretas av ACCTS og MMI. AMCF samarbeider også med andre internasjonale kristne organisasjoner, bl.a. Navigatørene.

ACCTS

Association for Christian Conferences, Teaching and Service har som hovedoppgave å støtte kristne militære fellesskap og enkeltpersoner knyttet til de militære styrker over hele verden. I tillegg til de organiserte fellesskapene har ACCTS kontakt med enkeltpersoner i mange land hvor det ikke er tillatt å bekjenne troen på Kristus i forsvaret. ACCTS har sitt hovedkontor i Denver, Colorado i USA. ACCTS' misjonsvirksomhet drives meget effektivt av en håndfull ansatte og

Philip Exner

Kristus i forsvaret. ACCTS har sitt hovedkontor i Denver, Colorado i USA. ACCTS' misjonsvirksomhet drives meget effektivt av en håndfull ansatte og

ca 40 frivillige medarbeidere, de fleste pensjonerte offiserer. Leder er pensjonert oberst Philip Exner.

MMI

Military Ministries International driver sitt arbeid i Afrika, Europa, Syd-Asia og Midt-Østen. De ca 10 frivillige medarbeiderne satser spesielt på oppsøkende virksomhet og personlige kontakter med hensikt å oppmuntre, støtte og befor kristne i forsvaret. Etter frigjøringen av Østeuropa har MMI fått være med på en fantastisk

Jos McCabe

oppblomstring av nye kristne fellesskap og bidratt vesentlig til brobygging mellom kirkesamfunnene. Hovedkontoret ligger i Aldershot i England. Leder for MMI er Jos McCabe.

Vår president Arnvid Løvbukten og Janet Seierstad sitter nå i styret for MMI.

Lenker

www.mkf.no
www.accts.org
www.amcf-int.org
www.amcf-europe.info
www.m-m-i.org.uk
www.afcu.org.uk

Arbeidet i ACCTS og MMI kan støttes økonomisk gjennom konto 9791.11.10567, MKF, Boks 52, 4862 Eydehavn

MKF - Militært kristent fellesskap ble stiftet i 1982 (som Kristent Befals Samfunn - KBS) og har som formål å arbeide for kristent fellesskap i Forsvaret, hjelpe den enkelte med å styrke sitt trosliv og vinne andre for Kristus.

Internasjonalt er MKF knyttet til Association of Military Christian Fellowships, AMCF.

President

Genmaj (r) Arnvid Brage Løvbukten
Herman Wessels vei 10, 2010 Strømmen,
tlf 63 84 13 31, e-post: president@mkf.no

MKF STYRE

Oblt Knut Are Seierstad (styreleder)
Hyggeveien 4a, 1178 Oslo, tlf 21 45 23 14
mob 90 75 74 47, e-post: leder@mkf.no
Tj: Akershus, FD

Knut Arne Aandstad (arrangementer)
e-post: styret2@mkf.no
Tj. Sted: Skjold

Kapt Synnøve Nilssen
(kontaktpersoner og rekruttering)
Mellomv. 2 A, 9325 Bardufoss, tlf 77 83 49 21
mob 92 43 06 61, e-post: styret3@mkf.no
Tj: Heggelia

Lt Stephen Olsen (styremedlem)
Pb 24, 2451 Rena
mob 40 02 96 38, e-post: styret1@mkf.no
Tj: Rena

Maj Sissel Mellgren Mangersnes
(økonomi)
mob 92 61 22 26, e-post: styret5@mkf.no

Grethe M Robertsen
(forbønn og støttemedlemmer)
Thomas Heftyes gt 47, 0267 Oslo
tlf/fax 22 44 88 37, mob 92 24 42 79
e-post: stotte@mkf.no

Lt Silje Myrholt (styremedlem)
mob: 92 82 70 63
e-post: styret4@mkf.no

Lt (r) Benjamin Vold (WEB redaktør)
epost: post@mkf.no

KL (r) Roger Egeli (FOKUS)
mob 489 44 199
e-post: fokus@mkf.no

Medlemsregister

Maj (r) Steinar Høyland
Karl Hansens vei 8, 4810 Eydehavn
tlf 37 08 61 31 mob 93 64 94 60
e-post: steinar@mkf.no

Kasserer

OK John Arild Korsnes
Rising Terrasse 63B, 3716 Skien
mob 97 00 73 66, e-post: kasserer@mkf.no

MKF har konto nr 0537.08.34069
E post: post@mkf.no

KONTAKTPERSONER

FOR MKF PÅ FORSVARETS TJENESTESTEDER

Skjold	Knut Arne Aandstad
Heggelia	Jørn A Nordeng
Rena	Stephen Olsen
Huseby/HMKG	Christian Filberg
Sessvollmoen	Arvid Austeng
Bergen/SKSK	Olav K Olsen
Bergen/Haakonsværn	Bård Fyhn
Trondheim/LKSK	Thor Anton Grindheim
Gardermoen	Trine Waag
Rygge	Stig Ravnemyr
Kjevik	Inge Hopland
Sola	Ingve Horgen
Oslo/Akershus festning	Palle Ydstebø
Oslo/FD og FST	Sissel Mangersnes
NSPA, Luxemburg	Annie Henriksen Bakkland

Ta gjerne kontakt på leder@mkf.no om du ønsker informasjon eller kan tenke deg å være kontaktperson på ditt tjenstested!

Avsender:
MKF
Postboks 52
4862 EYDEHAVN

STØTTET AV SPESIALSTYRKER

TEKST: ROGER EGELI

DE ER MANGE, DE ER ANONYME,
DE GLIR INN I MENGDEN OG DE ER USYNLIGE.

SVÆRT FÅ VET AT DE HAR DENNE VIKTIGE TJENESTEN.

DE KREVER ELLER FORVENTER IKKE ANERKJENNELSE
– OG DE FÅR DET OGSÅ SJELDEN.

FORBEDERNE UTFØRER EN HELT SPESIELL TJENESTE FOR
DE NORSKE STYRKENE I NORGE OG I UTLANDET.

Sudan, august 2006:

Den norske FN-observatøren kom til Torit sørøst i Sudan noen dager tidligere. Solbrillene har brune glass så du kan møte blikket hans. Med vann hentet fra et lokalt vannhull er de hvite UN-merkede bilene klar til patrulje.

Equatorian Defence Force (EDF) er tett forbundet med Lord's Resistance Army (LRA). At det ikke er frivillige kan forstås, men han har aldri før sett offiserer frykte for et oppdrag.

Over EDF-basen hviler en mørk, spent og trykkende stemning selv midt på dagen. Det er ingen glede å spore i ansikter. Selv ikke barna smiler tilbake. Noen hytter virker innhyllet i ondskap.

Returen er stille. To muslimske FN-offiserer nekter å bli med dit igjen. FN-observatører fra Indonesia, Sri-Lanka og Norge blir en fast delegasjon. Det blir uker med trusler om tortur og løfter om at de vil bli drept ved neste besøk. Men de reiser tilbake, oftere enn før.

På markedet er det lite mat. Etter to uker med kun løksuppe og brød blir stridsrasjonen et festmåltid en søndag. Han går ned 10 kilo. FN pålegger dem

å mekle frem en fredsavtale mellom EDF og guvernøren i Torit. FN vil ha slutt på krig og lovløshet hvor sivile fortsatt blir drept langs veien.

FN når målet om en avtale. Gleden over avtalen blir kortvarig da adjutanteren til lederen i EDF blir bortført og trolig drept natten etter at avtalen er inngått.

De neste dagene er alt lukket, også FN leiren. Hvite biler med tre FN-observatører, en liaison fra Sudan Armed Forces (SAF) og EDF-lederen har gatene for seg selv. Hatet på EDF-basen må kjøles ned.

FN etterforsker bortføringen. Da resultatet skal meddeles EDF er offiserene fra Indonesia og Sri-Lanka på leave. Ingen vil være med den norske offiseren. En major fra Mali lures med. Da han forstår hvor de skal, blekner han og blir stille. Force protection deltar ikke i dag heller.

EDF-lederen er svært beruset og klar til strid. Den norske offiseren setter seg ovenfor lederen under et stort tre med stokker til benker og uten bord. EDF-lederen har kommandantene bak seg og åpner møtet med å si at offiserene ikke vil komme levende fra basen,

nå ventet tortur og død.

Den norske offiseren ber mens han møter lederens blikk og holder det en stund. Så kjenner han Guds nærvær. Himmelen Gud viser omsorg. Offiseren føler at Himmelen er åpen og Jesus står ved Gud Faders høyre hånd og styrker ham. Han smiler og deler i frimodighet ord han får til kommandantene og til EDF-lederen. Han stanser da han blir minnet om å ikke si noe mer. Det blir stille.

EDF-lederen snur seg og spør om noen har noe de vil si. De er stille. Ingen anklager, ingen trusler, ingen krav om tortur. Ingen gjør krav på hans liv. EDF-lederen sier for første gang; «Min venn. Nå skal du gå, men du må komme tilbake i morgen!».

Muslimske og kristne kollegaer hilser dem i FN-basen; «vi har bedt for dere!». I teltet takker han Gud.

Han er takknemlig. Noen hjemme har bedt for ham i disse ukene. Forbederne er Guds spesialstyrker på jord. Noen han ikke kjenner har foldet sine hender, senket sitt hode, bøyet sine knær eller tatt en pause fra sitt arbeid og sendt en tanke; Må Gud Fader beskytte og gi kunnskap i rett tid...